מאי טעמא דרבנן דפטרי –

What is the reason of the Rabonon who exempt him

Overview

We have previously explained the ברייתא, which states that if one stole an animal and slaughtered it on שבת that (according to the רבנן) he is exempt from paying 'ד. It was necessary to establish this ברייתא in a case where another person slaughtered the animal, not the thief. The question of the מעשה שבת is, if we maintain that מעשה שבת are permitted (מה"ת), so it is a שחיטה ראויה, how can we explain the view of the רבנן that he is exempt from paying 'ד' וה' Our תוספות rejects a possible solution to this question.

לא בעי למימר דלא דרשי או ^{2} ותחת לרבות את השליח דלא ניחא ליה למימר דפליגי בשליח: The גמרא did not want to say that the reason the רבנן exempt him from paying ד' וה' was done by someone else is because they do not expound either שביחה was done by someone else is because they do not expound either 'אר' to include a ממרא to say that ממרא argue regarding a שליח by 'ד' וה' by 'ד' וה' by 'ד' וה' אר'

Summary

All agree that there is a תשלומי לדבר עבירה regarding 'תשלומי ד' וה'.

Thinking it over

Does it seem (to you) that the actual explanations that the גמרא offers ^{5} are more appealing that the answer הוספות suggested?

 $^{^{1}}$ We derived from various פסוקים (either from 'או', or from 'תחת') that by ד' וה' there is שליחות לדבר עבירה, so therefore the גוב is liable to pay שליח for the טביחה. See footnote # 2.

² See אָרָה מְשׁפּטים) מא,לז which states, פָּי יִגְנֹב אָישׁ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכֶרוֹ חָמִשֶּׁה בָקֶר יְשַׁלֵּם הַּחַת הַשׁוֹר וְאַרְבַּע צֹאון הַּחָּת הָשׁוֹר אוֹ שׁה וּטְבָחוֹ אוֹ קְכֶרוֹ חָמִשְׁה בָּקֶר יְשַׁלֵּם הַחַת הַשׁוֹר וְאַרְבַּע צֹאון הַּחָּת הַשׁוֹר which states, פִּי יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ for the טביהה טביהה טביהה שׁריח to include a חבר מחדים.

³ Therefore, since the טביחה was done through someone else (see 'Overview'), the אין שליח לדבר עבירה maintain אין שליח לדבר עבירה by 'הו', therefore the thief is ד' וה' from 'ד'.

 $^{^4}$ We do not find elsewhere that there is a dispute whether יש שליח לדבר עבירה regarding 'ד' . It seems that all agree that by 'ד' וה' we say יש שליח לדבר עבירה.

⁵ The אבת, then offers highly unusual cases for שור הנסקל; it would seem to be more שור if we would say that the אשלד"ע (even) אישלד"ע! (musual cases for תשלומי ד' וה'!